

עת"א 15575/11/16 - חוסאם עוזד נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16-11-15575 עוזד(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר
תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העוטר	חוסאם עוזד (אסיר)
נגד	שירות בתי הסוהר
המשיב	

החלטה

כללי

1. העוטר מרצה 14 שנות מאסר החל מיום 3.6.09 בגין עבירות בעילה בכוח, בעילת קטינה מתחת לגיל 16 בכוח ומעשה סדום תוך גריםת חבלה. זהו מאסרו הראשון, והוא מסווג לקטגוריה א'.

2. לטענת ב"כ העוטר, העוטר ריצה עד כה כ-7 שנות מאסר, ועל אף מוטיבציה רבה מצדיו, טרם שולב בטיפול "עודי לתחרום עבירותיו וטרם שולב בסביבה חופשota. בנסיבות אלה ביקש העוטר להיעזר במומחה/מתפל פרטוי, אולם המשיבה אינה מאפשרת לו לעשות כן, תוך שהיא נשמכת על הוראת השעה בדבר " כניסה מטפלים פרטיים לבתי הסוהר".

3. עתירה לביטול סעיפים 4.1.1 ו-4.2.2 בהוראת השעה הוגשה לבית המשפט העליון (בג"ץ 9109/15) יחד עם בקשה לאחד את הדיון בה עם הדיון ברע"ב 4644/15 רاعי ואח' נ' מדינת ישראל, אולם נדחתה ע"י כב' הש' זילברטל מהטעם של קיומו של סعد חלופי בבית משפט זה ומהטעם שהדיון ברע"ב 4644/15 האמור אינו מתיחס באופן ישיר לנושא עתירה זו.

4. על כן עותרת עתה ב"כ העוטר כי בית משפט זה יורה על בטלות הסעיפים האמורים בהוראת השעה.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. לטענת ב"כ העוטר, רמת מסוכנותו של העוטר נקבעה על ידי מב"ן כגובהה, בשימ לוב בין היתר להערכת העוטר את עבירותו. בנסיבות אלה לא שולב העוטר בטיפול "עודי לעבריini מין אלא רק בקבוצות פיסico חינוכיות, קבוצות

עמוד 1

אשר אין מוכנות על ידי מבן כ"מפחיתות מסוכנות". כפועל יוצא מכך, מבן לא ימצא הפתחה במידת מסוכנותו והוותר לא יהא זכאי לצאת לחופשות. לשם בחינת אפשרות תקיפת החלטה זו, נתקשה המשיבה לאפשר לעוטר להיפגש עם ד"ר נמרוד שני ממרכז "התחליה חדשה", או מי מטעמו של המרכז, לצורך עיריכת אבחון והערכת מסוכנותו של העוטר וסקירת האפשרויות הטיפוליות בעניינו, בקשה אשר נדחתה על ידי שב"ס, לנוכח הוראת השעה - כניסה מומחים פרטיים לבתי סוהר (להלן: "הוראת השעה").

6. בשים לב לכך, עטרה ב"כ העוטר לביטולם של סעיפים 4.1.1 ו-4.2.2 להוראת השעה, ולאפשר לאסירים להיפגש עם מומחה פרטי, וזאת "לצורך אבחון", "יעוץ או הכנת חוות דעת אשר תשמש אותם במסגרת עתירת אסיר נגד שירות בית הסוהר או רשותות אחרות, בעניין מקצועם כלשהו הנוגע למאסרם, ולפי שיקול הדעת של סגורייהם", ובכל זאת, הליכים משפטיים עתידיים. זאת, בשים לב לקביעת בית המשפט העליון ברע"ב 4644/15, בו נקבע כי הזכות להציג חוות דעת מומחה היא חלק מהזכות להליך משפטי הוגן.

ב"כ העוטר עמדה על כך שזכותו החוקתית של אסיר היא להיפגש עם מומחה מטעמו לצורך קידום הליכים המשפטיים וכי אין מקום לאבחן בין הכנסת מומחים פרטיים לצורכי ניהול התקיק העיקרי לבין הכנסתם לצורכי הטיפול בעתירת אסיר - קיימת או עתידית.

עוד נטען, כי המשיבה אינה רשאית להתערב באופן שבו מנהל אסיר את הליכיו המשפטיים, בפרט כאשר מדובר בהליכים להם המדינה צד, בשל ניגוד עניינים מובנה.

7. ב"כ העוטר הפנה לקרים פרטיים בהם התירו בתי המשפט כניסה של מטפלים פרטיים שלא למטרת הכנסות חוות דעת לשחרורים (עת"א 39267-05-14 **אהרון מל נ' מדינת ישראל**; עת"א 14-11-61926 **אבו עмар נ' מדינת ישראל**; עת"א 13-06-44245 **אלבחירי נ' מדינת ישראל**; עת"א 15-05-580 **אמיר דגמין נ' מדינת ישראל**). בשים לב לכך ולעובדתה שלאחר מתן פסק הדין ברע"ב 4644/15 פניה פעמיינט למשיב בבקשתה להכנסת מומחה פרטי ולא נענה, ובמועד זה לא הייתה הוראת השעה כלל בתוקף (זו הוארה עד ליום 25.10.16, או אז פג תוקפה), עטרה ב"כ העוטר להורות למשיבה, לחלוון, לאפשר לו להיפגש עם מומחה מטעמו.

8. ב"כ המשיבה מצידה עמדה על כך שהמוסטיבציה להגשת העתירה היא רצונו של העוטר, שאינו משתייך פعلاה עם גורמי הטיפול בכלל, לצאת לחופשה. כן הפנה לעתירה שנדונה אך לאחרונה בעניינו, לעניין חופשות (עת"א 16-056-62073), אשר דן בה כבוד השופט יקוואל וצין בהחלטתו מיום 23.11.16 כי מומלץ לעוטר להשתלב בקבוצה למכחישי עבירה, וככל שיצלח את ההליך הרפואי,_Tisלול בפניו הדרך להשתלב בקבוצות נוספות ולהפחית תור כך את רמת מסוכנותו. דא עקא, שהוותר מנסה למצוא לו דרך אחרת לצאת לחופשות.

כן טענה ב"כ המשיבה כי הכנסת מטפלים פרטיים הותרה לצורך הכנסת תכנית שיקום לאחר שחרור והציגתה בפני ועדת השחרורים, חלק מהזכות לניהול הליך בפני הוועדה. כך, גם בית המשפט העליון בהחלטתו ברע"ב 4644/15 הותיר

את הוראת השעה על כנה, והורה על ביטול שלושה סעיפים משנהו ספציפיים מתוכה, אשר התייחסו להכנסת מומחה למפגש עם אסירים ביטחוניים ותושבי חוץ לצורך הכנת שיקום לקראת דין בוועדת השחרורים.

החלטה זו התבססה על כך שבהתורת כניסה של מומחים לתקילת האמורה, על רקע היקף הכניסות הכללי בשעריו בת הסוגר השונים, לא יהיה כדי להשפיע ממשית על ההוראות הנדרשות משב"ס ברמת הנטול המנהלי, אולם ברוי כי אין להשליך מכך על נושא העתירה שבנדון, שימושוותה התרת פתיחת שעריו בת הסוגר בפני אלפי כניסה של גורמים פרטיים, מדובר בשינוי דramatic בעל השלכות כבדות משקל ופגיעה קשה בהסדרי הביטחון, הסדר והמשמעות בכלל מתקני הכלילאה, הטלת נתול תקציבי ומנהלי גדולים על המשיב והשפעה ישירה ומכרעת על יכולת גורמי שב"ס המופקדים על ניהול שגרת בית הסוגר להוציא את סדר היום במתקני הכלילאה אל הפועל. זאת בפרט כאשר יצאה לחופשה היא פריבילגיה ולא זכות מזכירותו של האסיר.

כן מדובר בשינוי המנוגד לעמדת המחוקק הראשי, שהתייר כניסה בני משפחה, כוהני דת ועורכי דין בלבד לתוככי הכלילא, ומדובר בהטעבות בדרך קבלת החלטות המנהליות של הרשות, המבוססות על ההוראות מקצועיות של עדות סטטוטוריות ולא על ידי גורמים שאינם אמונם על שלום הציבור. בהטעבות מסווג זה יש כדי להביא להפחחת המוטביצה של אסירים להתנהלות תקינה בתוככי הכלילא ותוך כך יגעו הסדר, המשמעות והבטיחו בתוך בית ה סוגר.

החלטות מנהליות רבות מושתתות על מידע מודיעיני ועל מידע חסוי, וברוי כי אסירים או מומחים מטעם לא יכולים להיחשף למידע כאמור.

לבסוף נטען כי מהות העתירה המנהלית היא בחינת סבירות שיקול הדעת של הרשות, והוא אינו בא בנסיבות הרשות ואין נדרש לקבל ההחלטה בעצמו.

דין והכרעה

סמכות בית המשפט - "סעד חולפי"

9. בהמשך להחלטת בית המשפט העליון בבג"ץ 9109/15 הרוי שקיימת סמכות לבית משפט זה לדון בעתירה, מכוח סעיפים 62 ו-62ב לפకודת בית ה סוגר, וזאת בדרך של "תקיפה עקיפה", (ראה לעניין זה את דבריו של כבוד השופט הנדל בבג"ץ 1048/13 **שמעון אטיאוד** נגד ועדת הפנים כניסה ישראל ושירות בית ה סוגר, את דבריו כבוד השופט בייניש בבג"ץ 4531/09 **ברגוטי** נגד שירות בית ה סוגר ואת דבריו כבוד השופט עמית בבג"ץ 2172/13 **משה כהן** ו**זידאן סידיאן** נגד שר המשפטים):

"כלל, סמכותו של בית המשפט הגבוה לצדק לדון בטענות לגבי אי חוקיות תקנה, אינה מונעת דין בתקיפה עקיפה בבית משפט "רגיל" ביוזמתו של בעל הדין שיזם את ההליך ולא כתענת ההגנה,

ואפשרות זו מקינה לעוטר סעיף חלופי" (וראו גם בג"ץ 8090/08 ברגר נ' שר המשפטים).

המסגרת הנורמטיבית

10. רשות בתי הסוהר שואבת את סמכותה מכוח חקיקה ראשית, ובמסגרת פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 מפורטות חבות הרשות, ובן שמירה על תנאי כליאה הולמים, עriticת פעילות חינוך ופנאי ופעילות שיקום לאסירים, עriticת מפגשים עם עורכי דין, עם אנשי דת ועוד.

11. על פי סעיף 80א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"א-1972, מוסמך נציב בתי הסוהר להוציא באישור השר הוראות כליליות - הן "הוראות פקודות השירות", שתקבענה עקרונות לעניין ארגון השירות, סדרי המנהל, המשטר והמשמעות בו והבטחת פעולתו התקינה. פקודות השירות אין טענות פרסום ברשומות. לשם הוצאת העקרונות האמורים לפועל הוסמך הנציב להוציא פקודות כליליות - הן "פקודות נציבות בתי הסוהר". מעמדן של פקודות הנציבות לא הוכרע, והפסיקה נחלקה בין התיחסות לפקודות אלה לבין "הנחיות מנהליות" או אל חקיקת משנה (לדיון מורחב בשאלת ראו את פסק דין של כב' השופט דנציגר בرع"ב 6956/09 מהאר יונס ואח' נ' שב"ס, בפסקאות 59-61).

כניסת מטפלים פרטיים לשב"ס - פקודת הנציבות והוראת השעה

12. ביום 3.5.11 נכנסה לתוקפה פקודת נציבות 04.41.00 שכותרתה "**כניסת מטפלים פרטיים בתחום הטיפול והשיקום**". במסגרת פקודה זו פורטו סדרי הביקור של מטפלים פרטיים אצל אסירים, לצורכי אבחון, טיפול והכנת תכנית טיפול/שיקומית **לאחר שחזורם** והוגדר מהם אותם מטפלים. בהתאם לפקודה, כניסה מטפלים כאמור הותירה לצורכי עriticת חוות דעת מקצועית נוספת, **לצורך הכנת תכנית שיקום לקרה שחזור ולצורך טיפול** במקרים חריגים.

13. ביום 15.10.13 הוצאה על ידי חטיבת תקון באגף האסיר 'הוראת שעה' שכותרתה: "ביטול פkn"צ 04.41.00 כניסה מטפלים פרטיים בתחום הטיפול והשיקום" (להלן: "**הוראת השעה**"). בהוראת השעה צוין, כי "הפקן"צ הקיימת בוטלה וזאת על רקע תיקון פקודת בתי הסוהר בנושא ואי התאמת הפקודה לצרכים בשטח", וכי עד לניסוח פקודה חדשה, תעמוד בתוקפה הוראת השעה ולפיה כניסה מטפלים פרטיים תתאפשר במקרים בודדים.

בין היתר נטען בניר עמדה של לשכת היועץ המשפטי של נציב שב"ס, כי הפקודה שימשה כ"פיילוט", אשר לקחו לימדו כי נוסח הפקודה היה רחב מדי וסיכל את מדיניות שב"ס במספר היבטים:

א. הגדרת המונח "מטפל פרטי" הייתה רחבה מדי וגרמה לכך שאנשים שאינם מקצועיים ואינם מפוקחים נכנסו לתוכן בית הסוהר. כך, רשות המטפלים הפרטיים שנוצרה לא הייתה מיטבית, וairoו מספר מקרים בהם אף היה "שימוש לרעה" בכניסה לבתי הסוהר שלא למטרה לשם כניסה המטפל.

ב. הכנסת מטפל פרטי פוגעת בהליך השיקום בתוככי הכלא, באשר זו מפחיתה מהמוטיבציה של האסירים להשתלב בו. בכר, ישנה פגעה ב"כלי ניהול" של הרשות בכל הנוגע להשלמת הסדר, המשמעת והביטחון בתוך בית הסוהר.

ג. רשיון היא הרשות המוסמכת לבחינת התאמתו של אסיר לתוכנית שיקום לאחר השחרור ולפיקוח על תוכנית זו.

14. בהחלטתי בעת"א 22925-12-13 בעניין בן חיון ציינתי כי אין סבורה שהוות דעת פרטיות לעניין שיקום לאחר המאסר עשויות להשפיע באופן האמור על המוטיבציה של האסירים להשתלב בשיקום במהלך המאסר, ولو בכלל העובדה שהשתתפות בהליך שיקום וחווות דעת חיובית של גורמי השיקום נחוצה לאסיר לשם קבלת המלצה גורמי הכליאה ליציאת האסיר לחופשה המוחילה מבית הסוהר, במהלך מאסר מאסרן וזאת כבר לאחר ששים לרצות רבע מאסרו (או מחצית מאסרו במידה ומדובר במאסר שליש ומעלה), בהתאם לסעיף 1א. בפרק ד' בפקודת נציבות 04.40.00 חופשיות אסירים. כמו כן, התנוגות האסיר במהלך מאסר והשתתפותו בהליך השיקום בתוככי הכלא הינן קритריונים הבאים בפניו יהודה לשחרור על-תנאי בהתאם להוראות סעיף 9 ס"ק 6(א)+(ב) וס"ק 7 לחוק שחרור על-תנאי מאסר, תש"א-2001. בנסיבות אלה, התרתني כניסה של מומחים פרטיים לצורך עירicht תוכנית שיקום לוועדת השחרורים.

15. לאחר החלטתי בעת"א זו, תוקנה הוראת השעה ביחס לכינסת מומחים פרטיים לבתי כלא לצרכי אבחון ובנית תוכנית לשיקומו של האסיר לאחר המאסר (פורסמה ביום 23.7.15, להלן: "הוראת השעה המתוקנת"). בבדיקה הכנסת מומחה פרטיה הוגבלה לצרכי אבחון במסגרת הליך משפטי תלוי ועומד שאין עיתרת אסיר/ אבחון לצורך חניה, קציבת מאסר עולם או הקלה בעונש ואבחון ובנית תוכנית לשיקום אסיר לאחר מאסרו, והובהרה בה כי לא תותר כניסה מומחה פרטיה לשם מתן טיפול לאסיר בתקופת המאסר, וכן נקבע כי לא תותר כניסה לצורך הערכת מטכנית הנחוצה לשם קבלת החלטה מנהלית, שכן מומחי מב"ז, ועדות אלמ"ב ווג"ע הם הגורמים המקצועיים האמנים על הערכת מסוכנותם של אסירים, לצד גורמי הטיפול שבב"ס.

16. ברע"ב 4644/15 **ראעי** שניתן ביום 15.6.16 מצא בית המשפט העליון (כבוד הש' פוגלמן) כי סעיפים 5.6.1.5 ו-5.6.1.6 בהוראת השעה המתוקנת, המונעים מאסירים בטחוניים, זרים ואידאולוגיים, אשר אין להם גישה לגורמי שיקום מטעם המדינה, את האפשרות להציג תוכנית שיקום פרטית ולהיעזר במומחים לצורך כך, פוגעים בזכותו להליך הוגן בהליכים שלפני ועדת השחרורים באופן שאינו מידתי, ועל כך דין בטלה.

יודגש, כי בית המשפט העליון עמד על סמכות המשיבה להגביל את סדרי הכניסה והיציאה לבתי הסוהר, בהיותה אמונה על בטחון וסדרי בתי הסוהר, וכמתואר מכך בסמכותה אף להגביל ולהתנות כניסה של מומחים פרטיים לבתי סוהר, בין אם לצורך הכנת תוכנית שיקום ובין אם לצרכים אחרים (רע"ב 3102/15 **וזדיאשווילי נ' שב"ס**, רע"ב 14/143 **הררי נ' שב"ס**).

יחד עם זאת, נפסק כי על הרשות להפעיל את סמכותה בסבירות ובמידתיות, כי הגישה למומחים הינה חלק מהזכות להיליך הוגן, זכות הקנוייה גם לאסירים, על כן **לאסירים העומדים לפניו ועדת השחרורים הזוכה לגישה למומחים במקורה המתואם**, והגבלהה הגורפת אינה מידתית (בשים לב לכך שמדובר במקרה מאות מפגשים בלבד).

כבוד השופט סולברג הבHIR אף הוא עמדתו, כי אין משמעות פסק הדין של שערת בתי הסוהר להתרור לכל אסיר להיפגש עם כל מומחה בכל עת שיחפשו.

17. לאחר שבוטלו שני הסעיפים, כאמור, בהוראת השעה, התפוגג תוקפה של הוראת השעה (ביום 25.10.16) וזה לא הוארכה עוד.

18. ביום 22.12.16 נכנסה לתוקפה פקודות נציבות 04.68.00 שענינה "כניסת מומחים פרטיים לבתי סוהר" (להלן: "פקודת החדשה"), המושתתת על הוראת השעה ומסדרה הכנסותם של מומחים פרטיים למתќני שב"ס לצורך פגישה עם אסירים על מנת להכין תכנית שייקום לאחר שחרור בלבד, לҚראת דין בוועדת השחרורים.

סעיף 5 לפקודה קובע כי לא תותר כניסה מומחה פרטית לשם מתן טיפול לאסיר בתקופת המאסר או לצורך הערכת מסוכנות, הנחוצה לקבלת החלטה מנהלית.

19. שעה שהוגשה העתירה דין, בחודש נובמבר 2016, לא הייתה עוד בתוקף הוראת השעה שאת סעיפיה ביקשה ב"כ העותר לבטל, והפקודה החדשה טרם נכנסה לתוקף. במצב דברים זה - מבחינה פורמלית - עתירתה של ב"כ העותר לבטל הוראות בהוראות השעה אינה ברת ישום.

על אף האמור, מכיוון שבפועל הוראת השעה אומצאה בפקודה, מצאתי לבחון את הטענות לגוף, ככל שהן באות לידי ביטוי בסעיף 5 לפקודה החדשה.

עתירת אסיר - מסגרת בוחינת שיקול דעת הרשות

20. מכוח סעיף 26א לפקודות בתי הסוהר, רשאי האסיר לעתור לבית המשפט על החלטות הקשורות במאיסרו ובמעצרו, במסגרת של עתירה מנהלית.

21. בהתאם לתקנות סדרי דין (עתירות אסירים), התש"מ-1980, עתירת אסיר תוגש לבית המשפט המחויז בכתב, יפורטו בה הנימוקים לעתירה ויצוrf לה תצהיר לאימות העבודות המפורטוות בה. כלל, לא נשמעים במסגרת הליך זה עדים (וזאת בכפוף למקרים שייענו על הוראות סעיף 6 לתקנות, שאינם הכלל אלא היוצאים מן הכלל).

22. תחום הביקורת השיפוטית הוא ביקורת מנהלית, היינו - סבירות שיקול הדעת של הרשות באופן קבלת החלטה. כבר נפסק לא אחת, כי בית המשפט אינו אמור להיכנס בנעילה של הרשות אלא אך לבקר את התנהלותה, ולוזודא כי היא סבירה ונינה לוקה בפגם המצדיק התערבות. כה קבע כבוד השופט דנציגר ברע"ב 6956/09 האמור:

"בית משפט זה עמד לא פעם על כך כי בהפעלת ביקורת שיפוטית על מדיניות המשיב והחלטותיו, לא ימיר בית המשפט את שיקול דעתו בשיקול דעתו של המשיב. הטעם לכך היה כי הסמכות שהוענקה למשיב אינה דומה, מבחינת מהותה והיקפה, לסמכות מינהלית רגילה, וזאת בשל מורכבותה הרבה. בהקשר זה אף נקבע כי למשיב מתחם סבירות ומתחם מידתיות רחבים באופן יחסית, וכי בהפעלת ביקורת שיפוטית על הפעלת סמכות המשיב נדרש איזון ורגשות יותר מאשר במקרים אחרים [ראו: עניין גולן, בעמ' 7; עניין מנדلسון, בעמ' 863; בג"ץ 1163/98 שנות נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד נה(4) 817 (2001); עניין אבוטבול, פסקה כה להחלטה; ברק-ארח, כרך ב' בעמ' 759-758]."

היטיב לבטא גישה זו כבוד השופט א' רובינשטיין בעניין אבוטבול:

" אכן,ברי כי האחריות לניהול תקין של בית הסוהר מוטלת על שירות בתי הסוהר, ولو שיקול דעת רחב כגוף הנושא באחריות כוללת ופרטנית לביטחון הציבור מן האסירים (והעצורים) ולביטחון האסירים בינם לבין עצמם, וכמוון לרוחותם; ובית המשפט לא ימיר ככל את שיקול דעתו בשיקול דעתם...ניהול בתי סוהר הוא ללא ספק אתגר קשה ועדין, המחייב איזונים מורכבים ביותר, נוכח סוג האוכלוסייה הכלואה ובעיותה... על בית המשפט, המשקיף אל בית הסוהר בעניינים 'חיצוניות', לזכור כי את היוםום המஸובן של ניהול מתקני הכליאה נשא על גבו שירות בתי הסוהר. יומיום זה עמוס מגוון אתגרים, כאמור, שיקול ביטחון מזה ורווחת האסירים והעצורים, על היחס האנושי המתחייב - מזה. עסוקין בחוליה שלושה בחברה, שמחד גיסא חוששת הימנה החברה, ומайдך גיסא, עניין לנו במקבץ בני אדם, גם אם הם נושאים על גbm לא אחת קופת שרכזים. אתגרים אלה מחייבים שיקול דעת ומקצועות, ולא בקלות יתערב בהם בית המשפט...". [שם, בפסקה כז להחלטה;].

23. בעניינו, הרשות מנהלת על פי חוק מערכ של טיפול ושיקום הניתן לאסירים, והוא מונה עובדים סוציאליים, קרימינולוגים ופסיכולוגים המעניקים המענקים לאסירים טיפול פרטני וטיפול קבוצתי. להשתלבות האסירים בטיפול השלכה על תנאי מאסרם, שכן לאסירים חיובים המתקדמים בשיקום נתנות פריבילגיות על פי שיקול דעת מנהלי בבית הסוהר, בדמות תנאי כלאה וטיפול באגפים מתקדמים, וכן שילוב בחופשאות. חוות הדעת של גורמי הטיפול הניתנות בתחום אלה לגורמי הנהול במערכם בתאי הסוהר נתנות לשם קבלת החלטות המצוויות לבב ליבה של העשייה בבית הסוהר.

24. כאמור, המשיבה אפשרה בפקודת הנציבות החדש לכלל האסירים הנערכים לדין בוועדת השחרורים, להיפגש עם מומחים פרטיים בתוככי בית הסוהר, לשם עריכת תכניות שיקום. בפקודה זו יש כדי לישם את החלטות בית המשפט כפי שתוארו לעיל בהרחבה.

25. בקשהה של ב"כ העותר לאפשר הכנסת מטפלים פרטיים לשם התערבות בכלל החלטות המתקבלות בעניינים של אסירים במהלך מאסרם, הינה רחבה וגורפת, לא מאוזנת ולא מידתית, ומ עבר להוותה בלתי ניתנת לשימוש עבור שב"ס (בשל כמות עצומה של כניסה מטפלים מדי יום לבתי הסוהר), הרי שיש בה כדי לפגוע בשalom הציבור ובבטחונו, בשגרת יומן של האסירים ובאפשרות של ניהול תקין של מתקני הכליאה.

26. כך לדוגמה, מכוח סמכותו, התקין הנציב פקודת נציבות לעניין חופשот, הקובעת מהם הקריטריונים בהם צריך לעמוד אסיר על מנת להיות זכאי ליצאת לחופשה, ובהן סיוג לקטgorיה על פי מידת מסוכנותו, מסוכנות המוערכת על ידי מספר גורמי מקצוע - מומחי מב"ן בעירות מין (המתבססים על פרטי הרשותו של האסיר ועל היכרות טיפולית איתו); מומחי ועדת אלמ"ב במקורה של אלומות המשפחה (המתבססים גם על האמור וגם על אינפורמציה המתבלת מעו"ס הקהילה ואשר מתיחסת לנפגעי העבירה והוא במרביתה אינפורמציה חסופה; מומחי וג"ע במקורה של גילוי עריות (המתבססים בנוסף על אינפורמציה המתבלת מהקהילה ביחס לנפגעי העבירה ואשר הינה במרביתה חסופה).

קריטריון נוסף הוא התנהגות האסיר במהלך מאסרו והשתלבותו בטיפול ובשיקום בתוככי הכלא - נתון המוצג על ידי גורמי הטיפול בכלא. לאלה מוסיפה עמדת אמ"ן קמב"ס - על סמך מידע מודיעיני חסוי בעניינו של האסיר. ההחלטה המנהלית, אם כן, בדבר הוצאתו של אסיר לחופשה, נסמכת על שילוב של מכלול נתוניים בעניינו, הקשורים להתרשותם גורמי המקצוע השונים ברשות המנהלותו היום יומיות והמתמשכת של האסיר בכלא.

שוו בנפשכם כי גורמים חיצוניים לכל יבקשו גישה לכל החומר האמור לצורך הכנת חוות דעת פרטיות. מדובר במעשה בלתי אפשרית על גורמי שב"ס, ומילא ישנו חומר חסוי שלא תאפשר גישה אליו כלל, ואשר מרבית החלטות המשמעותיות מבוססות עליו. ברי, כי חוות דעת שלא ימוד בפניה כלל המידע האמור, יהיה ערך מועט, אם בכלל.

27. התערבותה במערך קבלת החלטות הנהוליות (סיוג אסירים ומקום כליאתם בהתאם, התאמת לחופשot בהתאם, התאמת מטבחות הנהוליות, התאמת לשילוב בחינוך ובעבודה) עלול לא רק להפריע למערך התקין של ניהול בית הסוהר ותפקודו היומ-יומי, אלא אף להכניס שיקולים זרים שאינם מן המניין של גורמים פרטיים בעלי אינטראקציוניסטי, ואשר שלום הציבור אינו אחד מהם.

28. פגיעה נוספת להיגרם מקבלת עמדה זו היא פגעה במוטיבציה של כלל האסירים להשתתף בפעילויות הטיפול והשיקום מטעם בית הסוהר, מקום שקיימת אולטראנטיבית חיצונית אטרקטיבית יותר ואולי נוחה יותר לטעםם. בסופו של יומן הכנסה גורפת של מטפלים פרטיים תביא לפגיעה במערכות הטיפול והשיקום של בתי הסוהר.

29. עמדת ב"כ העותר אינה עולה בקנה אחד עם לשון החוק, ואף לא עם החלטת בית המשפט העליון בرع"ב ראי עזאת מספר טעמים:

א. במשור הדין - בית המשפט העליון בראע"ב ראי עז"י "טיין והיקפן של הערובות הדיניות הנדרשות (ובעניננו - הגשה למומחים, מ.ב) מושפעות ממעמדה הnormaty של הזכות שבמוקד ההליך, כמו גם מסוג ההליך שבו עסקין".

בית המשפט העליון מצא את הזכות לחו"ד מומחה כנלוית לזכות הייצוג מקומ שמדובר בדיון אסיר לבחון את שחררו המוקדם על פי חוק, כאשר הוועדה היא הטריבונל המנהלי מקבל את החלטות. אין מדובר בדיון בעיתרת אסיר, בו תפקידו של בית המשפט הוא להעביר ביקורת שיפוטית על ההחלטה המנהלית שנטקבה (בדיוונים ש מרביתם החלטות מנהליות ביחס לפריבילגיות ועיקרן פריבילגית החופשה) - ולא להחליף את שיקול דעתו של הגורם מקבל ההחלטה. לנוכח השוני האמור, אין מקום בכלל להידרש במסגרת עיתרת אסיר לראיות או לחוות דעת מטעם העותרים, אלא ל汰חים בלבד, שכן די בבחינת החומר שעמד בפני הרשות. מקום שמטענות העותרים יעלה כי לא כל השיקולים עמדו בפני הרשות, רשיון בית המשפט להתערב, בכלים שימצא לנכון לעשות שימוש בהם. מקום שלא נדרשות חוות טעם מומחים מטעם העותרים ואין בהן צורך, טענת ב"כ העותר ולפיה בית המשפט הדן בעיטה "זקוק" לחוות דעת מטעם העותר - בבחינת כל שישמש אותו לבחינות סבירות החלטת הרשות - אין לה על מה לסמור.

ב. במשור המהותי - מתן האפשרות להכנסת מומחה פרטיה היא לשם ערכית תכנית שיקום שתוצג בדיון בשאלת שחררו המוקדם של אסיר. מדובר באופציה טיפולית כחלופה לרשות"א - לאחר שחרור ממאסר - ולא כאופציה טיפולית חלופית לגורמי הטיפול בתוככי הכלא (במהלך המאסר), אשר מכוח חוק מוטלת במלואה על השב"ס.

ג. במשור המשי - בית המשפט העליון עמד על כך שהשלכת החלטתו היא הכנסה של מאות מטפלים בלבד, וכי אין מדובר בנטל ממשי על הרשות, בשים לב לעשרות אלפי המפגשים אותם היא מאפשרת ומנהלת בהצלחה מדי יום.

השלכות הכנסת מטפלים פרטיים בכל נושא שהוא תחיל על המשיב מעמסה בלתי אפשרית, אשר לא מחוקק ולא בית המשפט העליון בהחלטתו כינוו לה, לטעמי.

30. מכלול מהטעמים האמורים, לא מצאתו לקבל את העיטה והוא נדחית.

המציאות מתבקשת לשЛОח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' בטבת תשע"ז, 05 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

